

slaaede Form, fordi hverken den højtærede Minister eller Finansudvalgets Medlemmer have kunnet finde en Form, der baade var tilstrækkelig rummelig og paa den anden Side dog ikke gav Lærere, som kun have været konstituerede i meget kort Tid, en juridisk Ret til at faa denne Tid medregnet. Vi ere blevne staaende ved dette, idet vi ligesom de to ærede Medlemmer, der have talt om Sagen, ere gaaede ud fra, at man altid i Ministeriet vil fortolke Anmærkningen paa den mest humane Maade. Jeg vil føje til, at naar det ærede Medlem for Odense mente, at det var bedre at sætte en vis Tid, f. Eks. et halvt Aar, gad jeg vide, om vi ikke ogsaa da kom i Forlegenhed. Det skulde nok vise sig, at der var enkelte Lærere, der havde været konstituerede — skulle vi sige: i 5 Maaneder og 25 Dage, og som vilde komme og sige: Det er en blodig Uret, at fordi det er bestemt, at man skal være konstitueret et halvt Aar, og vi mangle 5 Dage, skulle vi gaa Glip af de 5 Maaneder og 25 Dage. Selv om det kan se tiltalende ud at have en bestemt Tidsgrænse, ville vi dog ikke, trods den bestemte Form for Anmærkningen, kunne undgaa, om ikke just at blive overbebyrdede med Andragender, saa dog ved den ene og anden Lejlighed at faa en hel Række Henstillinger om alligevel at se bort fra Bestemmelsen.

Den lange Tale, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) holdt om den blodige Uret, som det stakkels København led, naar Talen er om Skoleforhold, finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa, og jeg finder heller ingen Anledning til at komme ind paa hans — jeg maa vel ikke bruge Udtrykket: Stiklerier — Ironisering over, at Venstrereformpartiet den første Dag, efter at dets Program er offentliggjort, er i Færd med at bryde det, naar vi ikke ville stemme for et Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet om at give 28 Vaagekoner 20 Øre mere pr. Nat. Det Medlem, der som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds mener, at vi udmærket godt kunne stille os saaledes, at vi et Aar sige til Befolkningen i en By, i dette Tilfælde Vejle: „I skulle faa 30,000 Kr. til at bygge eder en Kirke for, og deraf skulle I faa de 15,000 Kr. i Aar og de andre 15,000 Kr. til næste Aar“, og alligevel Aaret efter sige: „I faa ikke de resterende 15,000 Kr. til at bygge Kirken færdig, for nu se vi anderledes paa Sagen“ — det Medlem, siger jeg, der, som han

udtrykte sig, mener, at en tilfældig Rigsdag kan stille sig saadan, skal saa sandt ikke tale hverken til Venstrereformpartiet eller til andre Partier om at bryde Programmet, naar Talen er om 20 Øre mere eller mindre i Løn pr. Nat til Vaagekoner.

Bluhme: Det af mig stillede Ændringsforslag skal jeg efter de faldne Bemærkninger være villig til at tage tilbage, og det særlig efter den ærede Ministers Opfordring i saa Henseende. Ihvorvel der i hans Ord laa et Afslag, kan jeg egentlig foreløbig kun være tilfreds med hans Udtalelser, idet han dog mente at maatte erkende, at der i den Egn kunde være Trang til en Kirke, enten det nu blev det Sted, jeg har foreslaaet, eller et andet. Jeg tvivler ikke om, at den ærede Minister ved sine Overvejelser vil komme til det Resultat, at det bliver i Stenderup, men det maa Tiden vise. Jeg tror nok, det er flere Aar siden, der indkom et Andragende til Ministeriet, det ligger i alt Fald noget tilbage i Tiden, og den Gang blev man henvist til at vente. De gejstlige Autoriteter ere fuldt vel bekendte med, hvad der er gjort for denne Kirke, og med, at der allerede er tegnet 3,000 Kr. Naar den ærede Ordfører udtalte, at Sagen vilde blive tagen under Overvejelse, er jeg særdeles vel tilfreds, selv om denne Overvejelse — som det synes at være Ordførerens Mening — er tvungen, og jeg tvivler ikke om, at et saa udmærket Udvalg som Finansudvalget i Forbindelse med Ministeren vil komme til det rigtige Resultat.

Dermed tager jeg mit Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget af Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) til § 21 II. A. er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold.) Det er da bortfaldet.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører mener, at fordi man nu fra Reformvenstres Side foreslaar at nægte de 20 Øre til Vaagekonerne, er det ikke noget Programbrud. At der staar i deres ny Program, at Staten skal være en human Arbejdsgiver, kommer ikke Vaagekonerne ved. Det er vist meget rigtigt, Udtalelsen i Programmet gælder hverken Vaagekoner eller Arbejdsmænd eller ligestillede, den gælder de højere Officerslønninger, det er der, Staten skal til at være en human Arbejdsgiver.